

Bukov

Kraj: Vysočina

Správní obvod: Bystřice nad Pernštejnem

Nadmořská výška: 526 m n. m.

Počet obyvatel: 190

Adresa URL: www.bukov.cz

Okres: Žďár nad Sázavou

GPS souřadnice: 49.454304N, 16.223566E

První pís. zmínka: 1285 (739 let)

PSČ: 592 51

Historie obce Bukov

První písemná zmínka o obci pochází z roku 1285, kdy Bukov (dříve Bukovou) a okolní panství vlastnil Demeter z Bukova, pán z větve lomnického rodu, který měl ve svém znaku orlí křídlo. Toto křídlo se v roce 2002 stalo součástí novodobého obecního znaku. Po smrti Demetera se v Bukově střídá mnoho majitelů, kteří ves, jež je součástí panství mitrovského, získávají převážně koupí a děděním a dál ji prodávají a zastavují.

Neznámo kdy před rokem 1500 se obec stává součástí pernštejnského panství. V roce 1589 Jan z Pernštejna Mitrov zastavuje a v roce 1596 prodává moravskému zemskému purkrabímu Pavlu Katarinovi z Kataru. Po smrti purkrabího v roce 1600 se panství dostává Janu Radešínskému z Radešovic a na Radešíně a Mitrově. Ten však o tři roky později umírá, což dokládá náhrobní kámen umístěný v bukovském kostele v presbytáři vedle sakristie.

2. 9. 1606 se Bukov dostává do vlastnictví Petra Čížovského z Čížova a Mitrova. V roce 1608 je Čížovský v Bukově zavražděn. Podle pověsti ho zabil jeho sok, pán z Lejsku, když prohrál v závodě o hezku dceru vdovy Oulehlové (více v pověstech). Smrt Petra Čížovského připomíná náhrobek v kostele a pamětní kámen, který stával na místě neštěstí. V roce 1926 byl vsazen do základu pomníku padlým v 1. světové válce. V roce 1610 prodala sestra Petra Čížovského Kateřina Mitrovské panství Jindřichovi z Nezamyšle, jemuž byl později zabaven majetek, protože se zapojil do povstání českých stavů. V roce 1624 panství kupuje Šimon Kratzer ze Schönsberka, přenechává ho Janu Jakubu svob. pánu z Magnis a ten ho dále prodává Janu Baptistovi Pergamescovi, později pánu z Moravce. Jan Baptista byl mimo jiné dlužníkem Elišky ze Šárova, první manželky Jindřicha Mitrovského z Nezamyšle. Včas svůj dluh nesplatil, takže došlo k oceňování vesnic panství, mezi nimiž byl i Bukov. Eliška přenechala svou pohledávku Jindřichu Slavíkovci a ten v roce 1660 oceněné vesnice získává. Následující rok 28.1. je prodává Maxmiliánovi z Lichtensteinu a Bukov se tak opět stává součástí pernštejnského panství.

1.10.1787 je panský dvůr prodán původně čtyřem kolonistům, osadníkům zvaných familianti. Dalším rozdělením se stává majiteli dvora 16 familiantů, z nichž každý má vlastní domovní číslo, ke kterému patří 33 měric polí a luk. Všechna pole a většina luk je rozdělena přibližně na 16 stejných dílů a každý majitel je vlastníkem jednoho z nich.

